Μεν. Πολλῶν ⟨μὲν⟩ ὁ λόγος χρηστός, ὁ δὲ τρόπος κακός.
οὐ τῷ λόγῳ δὲ δεῖ †χρῆσθαι, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ.
Φιλ. Πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
τῷ δυστυχοῦντι θάνατος αἱρετώτερος.
Μεν. Δοκίμαζε πρῶτον τὸν τρόπον κοὐ τὸν λόγον.
σεμνὸς τρόπος γὰρ διαφέρει καλῶν λόγων.
Φιλ. Εἰ χρήμασι⟨ν⟩ τὸν θάνατον ἐξωνούμεθα,
τῶν πλουσίων ⟨ἂν⟩ ὁ κόσμος ὅλος ἐτύγχανε.
Μεν. Ἅπασιν ἀνθρώποισ⟨ιν⟩ ἀπόκειται θανεῖν,
ζωῆς γὰρ ἡμῖν ὀλίγος ἐμετρήθη χρόνος.
Φιλ. Μηδεὶς ἑαυτὸν μακάριον νομιζέτω,
πρὶν ἢ μάθῃ τὸ τέρμα τῆς εἱμαρμένης.
Μεν. Ψευδηγόροις γελῶσι καὶ μύθοις κενοῖς,
†θεραπεύεται τὰ κακὰ ταῖς συμβουλίαις.†
Φιλ. Τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις
ἃ μεθ' ἡδονῆς ἀφῆκε κοὐκ ἐχρήσατο.
Μεν. Τί τὸν θανόντα κωφὸν ὠφελεῖς καλῶν;
τὸν ζῶντα λυπεῖς, τῷ θανόντι δ' οὐ μέλει.
Φιλ. Ὁ τάφος στεφανωθεὶς πλουσίως καὶ κοσμίως
†τὸ ζῆν ἑαυτοῦ διὰ πλάνης κατηγορεῖ.†
Μεν. Ἐν ἀδειλίᾳ γὰρ ζῶντες ὃν ζῶμεν χρόνον
φρόνιμοι δοκοῦμεν μηδὲ ἓν †καθιόντες.